

UCHWAŁA NR XLV/350/2018
RADY MIEJSKIEJ GMINY SKOKI

z dnia 11 października 2018 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. 2018 poz. 994 ze zm.) oraz art.10 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U. 2018 poz. 1030 ze zm.) Rada Miejska Gminy Skoki uchwala co następuje:

§ 1. Przyjmuje się „Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii” stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Traci moc Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii przyjęty dnia 03.12.2013r. uchwałą nr XXXII/235/2013

§ 3. Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy w Skokach.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 roku.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII

A. WPROWADZENIE - KONTEKST SPOŁECZNY

Problematyką narkotykową w Polsce zajmuje się Krajowe Biuro Przeciwdziałania Narkomanii (KBPN), przy którym działa Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii. Prowadzi ono krajowy system informacji o narkotykach oraz monitoruje działania podejmowane na rzecz przeciwdziałania narkomanii na poziomie krajowym i międzynarodowym. Ponadto realizuje i inicjuje badania dotyczące problemu narkotyków i narkomanii oraz opracowuje i udostępnia ich wyniki. KBPN podało do publicznej wiadomości Europejski Raport Narkotykowy z 2018 roku, przygotowany przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, który bardzo dokładnie przedstawia m.in. sytuację na rynku narkotyków w Europie w 2018 r., podaż narkotyków i ich rynek, rozpowszechnienie używania narkotyków i tendencje, problemy związane z używaniem narkotyków oraz odpowiedź na zjawisko. Corocznie KBPN przygotowuje również Raport Krajowy, który zawiera najnowsze informacje na temat problemu narkotyków i narkomanii w Polsce. Z prowadzonych analiz wynika m.in. że liberalizacja postaw społecznych wobec zażywania substancji zmieniających świadomość powoduje rozwój problemu uzależniania od środków psychoaktywnych takich jak narkotyki czy dopalacze. Wzrasta liczba osób eksperymentujących z narkotykami i nowymi substancjami psychoaktywnymi oraz już uzależnionych, potrzebujących specjalistycznej pomocy. Obniża się wiek inicjacji narkotykowej a swobodny dostęp do narkotyków i dopalaczy mają coraz młodsze dzieci. Wśród młodzieży panuje pogląd, że krótkotrwałe i incydentalne zażywanie narkotyków nie jest szkodliwe dla zdrowia, nie prowadzi do uzależnienia. Dominuje model eksperymentalnego, rekreacyjnego lub okolicznościowo – sytuacyjnego używania substancji psychoaktywnych.

W okresie ostatnich lat w znaczącym stopniu wzrósł problem skutków ubocznych i zatruc po zażyciu dopalaczy, w konsekwencji czego zakazano sprzedaży tych środków i znowelizowano ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii. Jednakże nowe substancje psychoaktywne niezmiennie pojawiają się na rynku narkotykowym.

Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii co cztery lata realizuje badania w populacji generalnej oraz zleca do realizacji badania młodzieży szkolnej ESPAD (European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs) i „Młodzież” (badania Fundacji Centrum Badania Opinii Społecznej).

Wiosną 2015 r. właśnie w ramach międzynarodowego projektu: „European School Survey Project on Alcohol and Drugs” (ESPAD) zrealizowano audytoryjne badania ankietowe na próbie reprezentatywnej uczniów klas trzecich szkół gimnazjalnych (wiek: 15 - 16 lat) oraz klas drugich szkół ponadgimnazjalnych (wiek: 17 - 18 lat) naszego kraju. Celem badania był przede wszystkim pomiar natężenia zjawiska używania przez młodzież substancji psychoaktywnych, a także ocena czynników wpływających na rozpowszechnienie.

Wyniki badania wskazują na „znacznie niższy poziom rozpowszechnienia używania substancji nielegalnych, niż legalnych, szczególnie alkoholu i tytoniu. Większość badanych nigdy po substancje nielegalne nie sięgała. Wśród tych, którzy mają za sobą takie doświadczenia większość stanowią osoby, które co najwyżej eksperymentowały z marihuaną lub haszyszem.

Chociaż raz w ciągu całego życia używało tych substancji 25,0% młodszych uczniów i 43,0% starszych uczniów. Na drugim miejscu pod względem rozpowszechnienia używania substancji nielegalnych wśród uczniów gimnazjów jest LSD lub inne halucynogeny (5,5%), a wśród uczniów szkół wyższego poziomu amfetamina (7,1%)". Wyniki badania podkreślają fakt, że przetwory konopi znajdują się na pierwszym miejscu pod względem rozpowszechnienia. Powołując się na raport z 2015 roku należy stwierdzić, że „w klasach trzecich gimnazjów używa tego środka ponad 19,2% uczniów, w klasach drugich szkół ponadgimnazjalnych – 31,5 %. W czasie ostatnich 30 dni przed badaniem 10,3% uczniów klas trzecich gimnazjów i 15,4 % uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych używało marihuany lub haszyszu. Zarówno eksperymentowanie z substancjami nielegalnymi, jak ich okazjonalne używanie jest bardziej rozpowszechnione wśród chłopców niż wśród dziewcząt.

Do problemowych użytkowników przetworów konopi zidentyfikowanych przy pomocy testu przesiewowego zaliczyć można 7,0% gimnazjalistów oraz 7,6% uczniów ze starszej kohorty."

Natomiast „rozpowszechnienie używania „dopalaczy” jest niższe niż przetworów konopi. Wśród gimnazjalistów 10,3%, a wśród starszych uczniów 12,6% używało kiedykolwiek tych substancji. Odsetek gimnazjalistów, którzy sięgali po „dopalacze” w czasie ostatnich 30 dni przed badaniem wyniósł 4,3% . W starszej kohorcie takich uczniów było 3,0%. Używanie „dopalaczy” jest bardziej rozpowszechnione wśród chłopców niż wśród dziewcząt”.

W ocenach respondentów dostępność substancji nielegalnych jest oceniana niżej niż alkoholu. Ponadto raport stwierdza, że spośród substancji nielegalnych najwyżej oceniana jest dostępność przetworów konopi, nisko natomiast leków uspokajających lub nasennych. Doświadczenia z w/w lekami chociaż raz w życiu stały się udziałem 17,0% uczniów z młodszej kohorty i 17,9% ze starszej kohorty. Sięganie po leki jest bardziej rozpowszechnione wśród dziewcząt niż wśród chłopców.

Większość młodzieży jest dobrze zorientowana w zakresie ryzyka szkód zdrowotnych i społecznych związanych z używaniem substancji psychoaktywnych. O stopniu ryzyka, według ocen respondentów, decyduje bardziej nasilenie używania, niż rodzaj substancji.

Oczekiwania wobec alkoholu oraz marihuany i haszyszu formułowane przez młodzież szkolną odwołują się w większym stopniu do pozytywnych konsekwencji niż ewentualnych szkód.

Porównanie wyników badania z 2015 r. z wynikami badań zrealizowanych w 2011r. w zakresie zażywania substancji nielegalnych wskazuje na wzrost używania przetworów konopi w starszej kohorcie (podobnie jak w poprzednim czterolecu), natomiast w młodszej kohorcie wzrost uległ zahamowaniu. Obserwuje się też lekkie zmniejszenie się różnic między chłopcami, a dziewczętami w rozpowszechnieniu używania przetworów konopi.

Omawiając problematykę narkotykową należy również stwierdzić, że od wielu lat obserwuje się tendencje do zaszczepiania w społeczeństwie przeświadczenia, iż nauka i medycyna dysponują odpowiednimi środkami i pigułkami na wszelkie problemy, co tłumaczy przejawy bardziej ogólnego zjawiska np. popularności amfetaminy (bo w myśleniu potocznym pomaga się uczyć) czy ekstazy (bo pozwala długo tańczyć).

W Unii Europejskiej Polska należy do krajów o najmniejszej dostępności do np. leczenia substytucyjnego. Udzielanie świadczeń zdrowotnych dla osób uzależnionych od substancji psychoaktywnych, zorganizowane jest w oparciu o sieć placówek ambulatoryjnych i stacjonarnych, posiadających status publicznych lub niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej. Sieć tworzą przede wszystkim specjalistyczne placówki leczenia ambulatoryjnego i stacjonarnego oraz nieliczne inne formy opieki pośredniej, takie jak: oddziały dzienne oraz programy post-rehabilitacyjne. Odrębne miejsce, najczęściej powiązane z opieką ambulatoryjną, zajmują programy terapii zastępczej (substytucyjne).

Metody pomocy osobom uzależnionych zawierają się w dwóch głównych obszarach oddziaływań: metodach psychospołecznych oraz leczeniu farmakologicznym.

B. FINANSOWANIE I REALIZACJA PROGRAMU

Podstawę prawną rozwiązywania problemów narkotykowych w Polsce stanowi ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U. 2018 poz. 1030 ze zm.) Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii samorządy gmin wykonują zgodnie z art.10 ust.2 tejże ustawy w postaci gminnych programów profilaktyki przeciwdziałania narkomanii, które uwzględniają też założenia Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii realizowany będzie w ramach środków finansowych planowanych w budżecie Gminy w dziale 851- ochrona zdrowia, w rozdziale 85153 - przeciwdziałanie narkomanii, pozyskiwanych z tytułu wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Może być zasilany dotacjami z zewnątrz lub darowiznami sponsorów.

Za prawidłową koordynację zadań Programu odpowiedzialny jest wyznaczony przez Burmistrza:

Gminny Koordynator ds. Uzależnień

C. DIAGNOZA PROBLEMU

Diagnozy lokalnej problemu narkomanii dokonano w oparciu o dane pozyskane z Komisariatu Policji, Ośrodka Pomocy Społecznej, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz informacji uzyskanych od pedagogów szkolnych oraz na podstawie wyników badań ankietowych wykonanych w 2009 w ramach kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł”, a także przeprowadzonej w grudniu 2009 roku diagnozy lokalnych zagrożeń społecznych.

W pracach Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Skokach, problem uzależnienia od narkotyków czy dopalaczy lub w ogóle ich zażywania, pojawia się coraz częściej w kontekście uzależnienia od alkoholu. W ostatnich latach, co roku kilka osób wymaga pomocy terapeutycznej z uwagi na występowanie tzw. uzależnienia krzyżowego. Pojawiają się też przypadki osób uzależnionych tylko od narkotyków. Osoby potrzebujące pomocy kierowane są do Punktu Informacyjno – Konsultacyjnego w Skokach, do psychologów i terapeuty leczenia uzależnień, którzy motywują je do podjęcia leczenia odwykowego lub udzielają informacji na temat możliwości uzyskania profesjonalnej pomocy czy też udzielają wsparcia specjalistycznego w sytuacjach kryzysowych.

Z danych uzyskanych z Ośrodka Pomocy Społecznej w Skokach wynika, że problem zażywania środków psychoaktywnych dotyczy w głównej mierze alkoholu, natomiast pomocy rodzinom w związku z zażywaniem narkotyków instytucja ta w latach 2015, 2016 i 2017 nie udzielała. W roku 2018 natomiast pomocą został objęta 1 rodzina i 3 jej członków, a kwota wydatkowana na udzielane w tym obszarze świadczenia wyniosła 350,- zł.

Z informacji uzyskanych od pedagogów szkolnych wynika, że w roku 2016 odnotowano 3 przypadki związane z zażywaniem i posiadaniem narkotyków przez uczniów, a w 2017 nie odnotowano zażywania środków psychoaktywnych na terenie szkół i nie kierowano żadnej sprawy do rozpatrzenia przez Wydział Rodzinny i Nieletnich Sądu Rejonowego w Wągrowcu.

Z danych pozyskanych z Komisariatu Policji w Skokach wynika, że w roku 2015 odnotowano 3 przestępstwa narkotykowe (2 sprawy dotyczyły osób dorosłych a 1 osoby nieletniej), w 2016 odnotowano 2 przestępstwa narkotykowe (1 sprawa dotyczyła osoby dorosłej, a 1 osoby nieletniej). Natomiast w 2017 roku prowadzono 3 postępowania (1 wobec osoby dorosłej i 2 wobec nieletnich). Sprawę osób nieletnich skierowano do sądu rodzinnego i nieletnich. Ilość

osób zatrzymanych w sprawie w/w przestępstw w 2015 roku wyniosła 3, w 2016 były to 2 osoby, w roku 2017 nie zatrzymano nikogo, gdyż osoby nieletnie, wobec których toczyło się postępowanie były wychowankami młodzieżowego ośrodka wychowawczego. Sprawy z roku 2017 dotyczyły posiadania marihuany.

Natomiast z przeprowadzonych w 2009 roku wśród młodzieży 239 ankiet wynika, że większym problemem niż zażywanie narkotyków jest picie alkoholu i palenie papierosów. 67% respondentów zadeklarowało kontakt z papierosem, a 57% z alkoholem. Średnia inicjacji nikotynowej i alkoholowej wynosi 13 lat. Najczęściej spożywanym przez młodzież alkoholem jest piwo, następnie wino i wódka. 15% uczniów zadeklarowało jednak kontakt z narkotykami. Wśród zażywanych narkotyków na czoło wysuwa się marihuana, amfetamina i dopalacze. Do pierwszego kontaktu z tymi używkami dochodzi głównie podczas wakacji, na dyskotekach i w pubach. Ankietowani określili, że narkotyki zażywają głównie okazjonalnie.

W kontekście przytoczonych wyżej wyników badania ankietowego przeprowadzonego wśród młodzieży oraz zmian następujących w ostatnich latach na rynku środków psychoaktywnych należy stwierdzić, że skala zjawiska sięgania po młodzież oraz dorosłych po narkotyki i nowe substancje psychoaktywne wymaga ciągłych badań diagnostycznych.

D. LOKALNA LISTA ZASOBÓW – PODMIOTY MOGĄCE UCZESTNICZYĆ W REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII

1. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Skokach.
2. Ośrodek Pomocy Społecznej w Skokach.
3. Komisariat Policji w Skokach.
4. Szkoły i placówki oświatowe funkcjonujące na terenie Gminy Skoki:
 - Przedszkole Samorządowe im. Kubusia Puchatka w Skokach
 - Przedszkole Publiczne „Tęczowa Łąka” w Jabłkowie z oddziałami w Łosińcu i Rejewcu
 - Niepubliczne Przedszkole Artystyczne w Potrzebanowie
 - Niepubliczne Przedszkole Językowe „Akademia Rozwoju” w Skokach
 - Szkoła Podstawowa im. Adama Mickiewicza w Skokach
 - Szkoła Podstawowa w Jabłkowie z filiami w Lechlinie i Rejewcu
 - Gimnazjum nr 1 im. Polskich Olimpijczyków w Skokach
 - Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Antoniewie
5. Świetlica w Skokach i świetlice wiejskie działające na terenie Gminy.
6. Punkt Informacyjny – Konsultacyjny w Skokach.
7. FALCO - Przychodnia Medycyny Rodzinnej Marcin Sokół.
8. HIPOKRATES – Zespół Gabinetów Lekarza Rodzinnego.
9. Parafia rzymskokatolicka p.w. św. Mikołaja Biskupa w Skokach.
10. Grupa samopomocowa AA „Mariola” w Skokach.
11. Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej.
12. Biblioteka Publiczna w Skokach.
13. Jednostki Ochotniczych Straży Pożarnych.

14. Organizacje pozarządowe działające na terenie Gminy Skoki.

15. Szkoły Nauki Jazdy.

E. PRIORYTETY WYZNACZAJĄCE ZADANIA Z ZAKRESU ZAOBIEGANIA NARKOMANII

1. Zapobieganie sięganiu po narkotyki.
2. Zapobieganie przekształcaniu się eksperymentalnego zażywania w zażywanie regularne.
3. Podniesienie poziomu wiedzy społeczności lokalnej na temat środków psychoaktywnych, problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i psychospołecznych uwarunkowań narkomanii.
4. Zwiększenie liczby kompetentnych realizatorów działań profilaktycznych.
5. Zwiększenie liczby i zróżnicowania programów profilaktycznych uwzględniających problematykę zapobiegania narkomanii.
6. Zwiększenie zaangażowania społeczności lokalnej w zapobieganiu używania środków psychoaktywnych.
7. Zmniejszenie szkód zdrowotnych i społecznych spowodowanych zażywaniem narkotyków.
8. Promowanie wśród społeczności lokalnej wzorców zdrowego stylu życia.
9. Poprawa współpracy instytucji, organizacji i innych służb działających w obszarze przeciwdziałania narkomanii m.in. przy monitoringu skali zjawiska.

F. SZCZEGÓŁOWE ZADANIA PROGRAMU I SPOSÓB REALIZACJI

I. Diagnozowanie środowiska lokalnego w zakresie występującego w nim problemu narkomanii poprzez:

1. Prowadzenie przez różne instytucje monitoringu problemu narkomanii w celu ciągłego weryfikowania danych.

II. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem poprzez:

1. Finansowanie pomocy specjalistycznej udzielanej w Punkcie Informacyjno – Konsultacyjnym w Skokach.
2. Kierowanie osób uzależnionych na leczenie w poradniach i ośrodkach terapii uzależnień.

III. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej poprzez:

1. Finansowanie konsultacji i porad specjalistów udzielanych rodzinom osób uzależnionych od narkotyków w Punkcie Informacyjno – Konsultacyjnym.
2. Organizowanie wypoczynku (np. letniego lub zimowego) dzieciom pochodzącym z rodzin należących do grup tzw. ryzyka.
3. Objęcie dzieci pochodzących z rodzin należących do grup tzw. ryzyka zajęciami opiekuńczo – wychowawczymi, profilaktycznymi, socjoterapeutycznymi itp. prowadzonymi w świetlicach działających na terenie miasta i gminy Skoki.
4. Zakup materiałów do prowadzenia działań edukacyjnych.

IV. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych i rekreacyjnych dla uczniów:

1. Organizowanie i finansowanie szkoleń zamkniętych podnoszących kompetencje osób realizujących w Gminie zadania obejmujące problematykę narkomanii, w szczególności dla pracowników socjalnych, szkół, wychowawców świetlic, kuratorów sądowych, funkcjonariuszy Policji, członków GKRPA, przedstawicieli samorządu terytorialnego, organizacji pozarządowych, służby zdrowia itp. oraz finansowanie udziału tych osób w szkoleniach otwartych dotyczących problematyki uzależnień.

2. Finansowanie szkoleń lub dofinansowanie innych form doskonalenia zawodowego osobom pracującym z dziećmi z grup tzw. ryzyka, podnoszących ich kompetencje zawodowe.

3. Organizowanie, prowadzenie i finansowanie kampanii edukacyjno – profilaktycznych, porad, konferencji, debat, festynów, pikników, happeningów itp. związanych z profilaktyką uzależnień i promocją zdrowego stylu życia oraz udziału w kampaniach ogólnopolskich.

4. Finansowanie programów profilaktycznych i interwencyjno - profilaktycznych dla dzieci i młodzieży.

5. Finansowanie szkoleń, warsztatów i innych przedsięwzięć edukacyjnych dla rodziców.

6. Wspieranie programów i przedsięwzięć profilaktycznych opracowanych przez młodzież i skierowanych do grup rówieśniczych.

7. Zakup materiałów edukacyjnych: ulotek, plakatów, czasopism, broszur, filmów, książek itp. informujących o istocie uzależnienia oraz ich upowszechnianie m.in. w punkcie informacyjno – konsultacyjnym, szkołach, ośrodku pomocy społecznej, bibliotece, ośrodkach zdrowia itp.

V. Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów narkomanii poprzez:

1. Współorganizowanie i dofinansowanie działań na rzecz promocji zdrowia psychicznego i zdrowego stylu życia wśród społeczności lokalnej oraz wolnego od nałogów zagospodarowanie czasu wolnego (działań profilaktycznych, edukacyjnych, informacyjnych, rekreacyjnych, kulturalnych sportowych, itp.).

2. Wspieranie szkół i placówek oświatowych oraz placówek opiekuńczo – wychowawczych w zakresie budowania i realizacji strategii działań profilaktycznych.

VI. Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie tych osób ze środowiskiem lokalnym poprzez:

1. Współpracę Gminnego Koordynatora ds. Uzależnień z Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Ośrodkiem Pomocy Społecznej w zakresie udzielania pomocy społecznej osobom uzależnionym i ich rodzinom.

VII. Organizowanie pracy Gminnego Koordynatora ds. Uzależnień w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii:

1. Zapewnienie warunków lokalowych, sprzętowych i materiałowo – technicznych do działalności.

2. Finansowanie kosztów rozmów telefonicznych związanych z realizacją zadań wynikających z Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

3. Finansowanie udziału w naradach, szkoleniach i konferencjach zwiększających

kompetencje koordynatora w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii organizowanych przez różne instytucje i organizacje zajmujące się rozwiązywaniem problemów uzależnień.

4. Zapewnienie zwrotu kosztów podróży w związku z wykonywaniem zadań wynikających z Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii oraz obowiązujących w tym zakresie ustaw na zasadach określonych rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 roku w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. z 2013 r. poz. 167).

G. PARTNERZY W REALIZACJI PROGRAMU

Podmioty, z którymi Gmina Skoki współpracuje przy realizacji zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii to m.in.:

1. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
2. Placówki oświatowe
3. Służba Zdrowia
4. Ośrodek Pomocy Społecznej
5. Biblioteka Publiczna
6. Policja
7. Organizacje pozarządowe.
8. Specjaliści zajmujący się problematyką uzależnień (terapeuci uzależnień, psychologowie, prawnicy itp.)
9. Sąd Rejonowy w Wągrowcu

H. SYSTEM MONITORINGU I EWALUACJI

Stałe monitorowanie sytuacji w zakresie używania i eksperymentowania z narkotykami oraz poziomu wiedzy społeczeństwa na temat zjawiska narkomanii, podejmowanych przez jej członków zachowań ryzykownych może stanowić podstawy do planowania działań profilaktycznych, interwencyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych oraz przesłanki do oceny ich skuteczności.

Monitorowanie i ewaluacja Programu na terenie Gminy Skoki odbywać się będzie we współpracy i na podstawie informacji pozyskanych od instytucji i organizacji pozarządowych działających w obszarze problematyki związanej z realizacją zadań w nim ujętych. Polegać będzie na:

- zbieraniu danych statystycznych
- prowadzeniu badań ankietowych dotyczących skali zjawiska
- analizie uzyskanych danych, opracowaniu wniosków i priorytetów do dalszej pracy.

Wskaźniki monitoringu to m.in.:

- 1) liczba osób zgłoszonych do różnych instytucji jako zażywające narkotyki lub nowe substancje psychoaktywne,
- 2) liczba osób objętych terapią,

- 3) liczba osób objętych działaniami pomocowymi,
- 4) liczba dzieci, młodzieży i dorosłych objętych działaniami profilaktycznymi, edukacyjnymi i informacyjnymi,
- 5) liczba przeprowadzonych programów profilaktycznych i liczba osób w nich uczestnicząca,
 - f) liczba osób korzystających z usług specjalistycznych w Punkcie Informacyjno – Konsultacyjnym,
- 6) liczba dzieci i młodzieży uczestniczących w programach opiekuńczo – wychowawczych prowadzonych m.in. w świetlicach,
- 7) liczba zakupionych i rozprowadzonych materiałów edukacyjnych,
- 8) liczba prowadzonych kampanii edukacyjno – profilaktycznych.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa